

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของเยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติด” เป็นการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์และปรากฏการณ์ทางสังคม และการศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเรื่องมาก่อนข้างละเอียดอ่อนในสังคมไทย จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกรูปแบบวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective Study) โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก กรณีศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติด ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติไว้เพื่อคัดเลือกเป็นกรณีศึกษา คือเยาวชนหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี และเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างการบำบัดฟื้นฟูจิตใจไม่เกิน 1 ปี ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแยกแยะข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตามเนื้อหาที่กำหนด วิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 ราย มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ระดับการศึกษาต่ำสุด คือ ประถมศึกษา จำนวน สูงสุด คือ ปริญญาตรี สถานภาพของบิดามารดา 8 ราย ยังอยู่ด้วยกัน 3 ราย หย่าร้าง 2 ราย แยกกันอยู่ และ 2 ราย บิดาเสียชีวิต

กลุ่มตัวอย่างอายุเมื่อเสพยาเสพติดครั้งแรก อายุต่ำสุด 13 ปี และอายุสูงสุด 22 ปี สาเหตุการเสพยาเสพติดครั้งแรกคือ อยากรอง เพื่อนชวน มีปัญหากับครอบครัว ประชดครอบครัว เสียใจเรื่องแฟน และเพื่อนนำมาใช้แทนเงินที่ขโมยไป

อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ต่ำสุดคือ 14 ปี สูงสุด คือ 18 ปี สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีหลายสาเหตุ ได้แก่ ถูกข่มขืน ฟังเพื่อนเล่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เลยทำให้อยากรู้ เต็มใจเพราะรักแฟน และอยากแ่่งแฟนคนอื่น

5.1.2 ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการใช้สารเสพติดและพฤติกรรมทางเพศ

1. ความรู้ และทักษะคติต่อการใช้สารเสพติด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 ราย ได้รับความรู้เรื่องโทษพิษภัยสารเสพติดจาก โรงเรียน สื่อ และเพื่อน ว่าโทษของยาเสพติดที่ส่งผลต่อ

ระบบจิตประสาท ทำให้เกิดอาการหลอน พุดคนเดียว ชอบนั่งอยู่คนเดียว หวาดระแวง รวมทั้งส่งผลต่อพฤติกรรมทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ลักขโมย รวมถึงบุคลิกภาพชอบหลบสายตาคน ไม่มี ความมั่นใจในตนเอง แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีทัศนคติเชิงบวกต่อสารเสพติดว่า การเสพยาเสพติด ทำให้มีความสุข สามารถคลายเครียด ลืมความทุกข์ได้ สารเสพติดทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ขยัน รวมไปถึงความคิดเห็นที่คิดว่าสารเสพติดทำให้หอมได้

ความรู้เรื่องการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15 ราย ไม่ได้รับความรู้จากแหล่งใด มี 2 ราย ในจำนวน 15 ราย เข้าใจเองว่าคือการขับสารพิษของสารเสพติดออกจากร่างกาย ให้เร็วที่สุด โดยการเสพยาผ่านน้ำ การดื่มน้ำมะพร้าว โซดา นมเปรี้ยว รวมไปถึงการกินยาล้างไต เพื่อให้สารเสพติดออกจากร่างกาย

2. ความรู้ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้เรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี จาก สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โฆษณา ไปสเตอร์ที่ติดอยู่ในโรงพยาบาล สถานพินิจ ครอบครั้ว ความรู้ที่ได้รับคือ การป้องกันควรสวมถุงยางทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ การติดต่อของโรค และวิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์ เป็นโรคที่รักษาไม่หาย แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่มีความรู้แต่ไม่ป้องกันเพราะกลัวว่าแฟนจะกลับไปหาภรรยา และคิดว่าโรคเอดส์ เป็นโรคที่ติดกันยาก

สำหรับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ใช้สารเสพติดมีประสบการณ์ตรงจากการพบเห็นว่า คนที่ใช้ยาเสพติดจะมีอารมณ์ทางเพศรุนแรงกว่าคนปกติ แต่ก็คิดว่าเป็นเรื่องปกติที่เสพยาเสร็จแล้ว ก็ต้องมีเพศสัมพันธ์ มีการยอมเอาตัวเข้าแลกกับสารเสพติด และไม่เลือกคู่นอน ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง อันเกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติด

หลังจากกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันแล้ว สามารถแบ่งความรู้สึกเป็น 4 ประเด็นดังนี้

(1) ไม่กลัวท้อง กลัวเอดส์ – เกิดความกลัวแต่ไม่รู้สึกผิดจะรู้สึกด้วยเพราะอยากท้องเพื่อแข่งแฟน แต่กลัวเป็นเอดส์ด้วยหลังจากที่รู้ว่าแฟน ไปยุ่งกับคนอื่น บางรายมีการฉีดยาคูมกำเนิดแล้ว

(2) ไม่กลัวเอดส์ กลัวท้อง – เพราะเชื่อใจแฟนไม่เป็นเอดส์ แต่กลัวการตั้งครรภ์ เพราะไม่พร้อมจะมีบุตร

(3) ไม่กลัวเอดส์ ไม่กลัวท้อง – คิดว่าเป็น โรคที่ติดต่อกัน ได้ยาก และมีการฉีดยาคูมกำเนิด คิดว่าจะสร้างครอบครัวกับแฟน เชื่อใจแฟน

(4) กลัวเอดส์ กลัวท้อง – ไม่มั่นใจว่าอีกฝ่ายหนึ่งมีการฉีดยาคูมกำเนิดแล้วจะทำให้ติด โรค และเคยเกิดการตั้งครรภ์ และได้ทำการยุติการตั้งครรภ์จึงทำให้เกิดความกลัว รู้สึกว่าตัวเองยังอยากสนุกจึงเกิดความกลัว

3. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสพยา 3 ลักษณะ คือ (1) กลุ่มที่ใช้ชนิดเดียว (2) กลุ่มที่ใช้ 2 ชนิด สลับกัน และ (3) กลุ่มที่ใช้มากกว่า 3 ชนิด ซึ่งสารเสพติดที่เสพ ได้แก่ ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ โคเคน ยานอนหลับ Xanax Five Five และอื่น ๆ สาเหตุที่เสพยาเสพติด เพราะเห็นคนเสพยาอะไรก็อยากลองตามกระแส รู้สึกอยากจะเท่ อยากเข้าสังคมกับเพื่อนได้ ประชดแฟน เพื่อนชวน เพื่อนยืมเงินไปแล้วนำยามาใช้คืนแทนเงิน เสพครั้งแรกที่ต่างประเทศเพราะต้องการประชดทางบ้านให้มารับกลับบ้าน อยากหอม เกรียคกับปัญหาทางบ้านและเรื่องแฟน

สถานที่เสพ คือ ในรถ ในบ้าน หอพักของเพื่อน ห้องน้ำ สถานบันเทิง ปับน้ำมัน ซึ่งตามแต่โอกาสถ้าอยากเสพ

วิธีการที่จะได้เสพยา มีหลายวิธี ได้แก่ ขอมมีเพศสัมพันธ์กับคนที่มียาเสพติด ขอมให้ถอดออกจากแฟน ใช้เงินค่าขนมหรือเงินเดือนของตัวเองไปซื้อยามาเสพ เอาของมีค่าไปจำนำ บางครั้งใช้วิธีการโกหกพ่อแม่เพื่อขอเงินไปซื้อยาเสพติด แนะนำเพื่อนหน้าตาดีให้ผู้ค้ายาเสพติด ขายบริการทางเพศ ผลิตยาเสพติดปลอมขาย ลักทรัพย์ รวมไปถึงการรูดทรัพย์

เมื่อเริ่มเสพยาเสพติดสักระยะหนึ่งแล้วสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่เริ่มรู้สึกตัวว่าติดยา เพราะเริ่มมีความต้องการเสพยามากขึ้น เคยลองหยุดเสพด้วยตัวเองแต่หยุดไม่ได้ ถ้าวันไหนไม่ได้เสพจะรู้สึกหงุดหงิด ขี้โมโห ขี้เกียจ ไม่อยากทำอะไร พอเสพไปสักระยะหนึ่งมีความคิดที่อยากจะหยุดเสพ พยายามลดเริ่มรู้สึกอยากได้ยามาเสพอีก (2) กลุ่มที่ไม่เคยรู้สึกตัวว่าตัวเองติดยาเสพติด เพราะคิดว่าสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ และเมื่อไม่มียาให้เสพก็รู้สึกเฉยๆ คิดว่ายังไงก็เลิกได้

4. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมหลังจากเสพยาแล้ว จะมีความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าปกติ เมื่อมีความต้องการจะแสดงให้แฟนรู้ ยิ่งเสพยาแล้วฟังเพลงไปด้วย รวมทั้งมีแฟนอยู่ใกล้ จะมีความต้องการทางเพศมากยิ่งขึ้น เมื่อเกิดความต้องการมีเพศสัมพันธ์ ก็จะแสดงให้แฟนรู้ โทรหาแฟนเก่า มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้สึกชอบ มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนกันเอง คูคลิปโป้ และสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

5.1.3 อิทธิพลของเพื่อน คู่รัก และสื่อที่ส่งผลต่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศ

1. เพื่อน - ในกลุ่มเพื่อนจะมีการถ่ายทอดวิธีการเสพยา การสูบควันเข้าไป การทำอุปกรณ์ในการเสพ ถิ่นเสพยาบ้า ผสมยาไอซ์ จะทำให้รู้สึกดีกว่าเสพยาไอซ์อย่างเดียว การเสพยาที่สภปรกจนเข้าโรงพยาบาล และการแนะนำการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ยาไอ ทำให้หัวใจเต้นเร็ว เพื่อนจึงมีการแนะนำให้ผสมน้ำ และการเสพผ่านน้ำ

ในกลุ่มเพื่อน มีการถ่ายทอดข้อมูลให้กันว่า การเสพยาไอซ์เข้าไป จะไม่ตีกเท่ากับการเสพยาไอ ถ้าเสพยาไอเข้าไปจะดึงอารมณ์ทางเพศมากกว่ายาไอซ์ รวมทั้งมีการเล่าเรื่องการหาคุ้ลับนอน

หลังจากที่ชาวสถานบันเทิงเกือบทุกวัน มีการโทรศัพท์ตามให้ไปขายบริการทางเพศ พอได้เงินมาก็จะเที่ยวสถานบันเทิงและเสพยา มีการคุยกันด้วยความสนุกปากถึงลีลาการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชายแต่ละคน การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน การตั้งครรภ์ การทำแท้ง รวมไปถึงการสนทนาเรื่องความกลัวติดโรคและการตั้งครรภ์หลังจากมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน และการสนทนาเรื่องการล่าแต้ม (หมายถึงการแข่งขันกันว่าใครมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่ากัน)

2. คู่รัก - การปฏิบัติตัวต่อคู่รักให้เกรียติ ไว้วางใจกัน มีอะไรก็ปรึกษากัน ไปไหนมาไหนเดินจูงมือกัน พ่อแม่รับรู้ทั้ง 2 ฝ่าย แต่ความสัมพันธ์กับคู่รักไม่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างบางคนจะมีการนอกใจแฟนอยู่ตลอดเวลา บางรายมีการแลกเปลี่ยนประสพการณ์เพศสัมพันธ์กับเพื่อน แฟนเพื่อน จึงมีการสลับคู่นอนเพื่อการลดองรสชาติทางเพศสัมพันธ์แบบใหม่

สำหรับผู้ที่อยู่กันแบบคู่รัก มีการสอบถามกันว่า เริ่มคิดขาได้อย่างไร เพราะใคร และเริ่มใช้ยาตั้งแต่เมื่อไร รู้จักสถานที่ขายยาได้อย่างไร ที่ขายยา หรือไปเอายามาจากที่ไหนบ้าง และพยายามหาวิธีการว่า จะมีเพศสัมพันธ์อย่างไรให้ถึงจุดสุดยอด มีการชักชวนคู่อีกไปเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ถ่ายทอดเรื่องการเสพยา สอนวิธีการเสพยาแก่กัน

3. สื่อ - การใช้งาน โปรแกรมแชทเพื่อนคุยใน โปรแกรม Messenger msn ใน Website Sanook และ Social Network กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดใช้ในการคุยสารทุกข์ สุขดิบกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งบางคนมีการคุยจีบๆกับผู้ชายแบบสนุก ๆ เท่านั้น และมีผู้ชายที่คุยกันทาง MSN ชวนไปมีเพศสัมพันธ์ด้วยได้ปฏิเสธ มี 1 รายที่เล่น CAMFROG โดยชาวต่างชาติบอกให้โชว์หน้าอกแล้วจะให้เงินแต่ได้ปฏิเสธที่จะทำ มี 1 รายที่มีการนัดพบจากการคุยกัน ใน HIS แล้วถูกข่มขืน และมี 1 รายที่ฝ่ายชายเปิดกล้องแล้วโชว์อวัยวะเพศ

การเลียนแบบสื่อ โดยการอ่านนิตยสารเพื่อนำเทคนิคมาใช้กับคู่รัก และการดูคลิปการดู VCD ไปแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศทำให้ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยไม่มีการป้องกัน สามารถมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่คู่รัก

กรณีศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อสื่อลามก แบ่งได้แบ่ง 2 กลุ่ม คือ

1. มีความคิดว่าสื่อลามกมีความพิเรนทร์ เช่น สื่อที่แสดงภาพการสลับคู่นอนหรือสวิงกิ้งมีขายกันเกลื่อน ซึ่งยากในการจัดการปัญหา ถ้าดูแลแล้วปลดปล่อยในทางผิดก็เป็นปัญหาของสังคม การเลียนแบบสื่อในวัยรุ่น แสดงถึงความเสื่อมโทรมของสังคมไทย และน่ารังเกียจ

2. มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อสื่อลามก คือ เมื่อดูคลิป แผ่น VCD แล้วนำมาเลียนแบบเป็นการสอนเพศศึกษาได้ ทำให้หายเครียดเพราะคนเราจะต้องมีเพศสัมพันธ์

5.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของเยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติด

จากการศึกษาพบว่า เยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติดยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวี การแพร่เชื้อการมีเพศสัมพันธ์ และแนวโน้มความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีอยู่สูง จัดได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการรับ-ถ่ายทอดเชื้อเอชไอวี เนื่องจากกรณีศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันเท่าที่ควร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี มี 14 ปัจจัย ดังนี้

(1) การเสพยาเสพติดมีผลต่อการกระตุ้นความต้องการทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 ราย มีความต้องการทางเพศมากขึ้นขณะที่เสพยาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนที่จะเสพยาเสพติด ฤทธิ์ของสารเสพติดทำให้ขาดการควบคุมอารมณ์ทางเพศ โดยส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตนเอง หรือกับผู้ชายที่ตนรู้สึกชอบอยู่แล้ว ถ้าแฟนไม่อยู่ก็จะมีการ โทศัพท์ที่เรียกแฟนมาหาเพื่อมีเพศสัมพันธ์ ด้วย กรณีศึกษาจำนวน 1 ราย ใน 9 ราย กล่าวทำในสิ่งที่คนส่วนใหญ่ไม่กล้า คือ การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนขณะที่มีบุคคลอื่นอยู่ด้วย โดยที่ไม่มีความรู้สึกอาย นอกจากนี้ใช้วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และมี 1 ราย ที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนกันเองในบางครั้งหลังจากเสพยาเสร็จ

(2) ความไวใจต่อแฟนว่าไม่ได้มีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น นอกจากตน และมั่นใจว่าแฟนไม่ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ราย มีความเชื่อมั่นต่อคู่รักของตนเองว่าไม่ได้มีการยุ่งเกี่ยวหรือไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นนอกจากตนเอง จึงทำให้มีความมั่นใจว่าแฟนตนเองไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่มีเชื้อเอชไอวี จึงทำให้วัยรุ่นหญิงไม่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันโรค

(3) การยอมรับคำปฏิเสธที่จะไม่ใส่ถุงยางโดยอ้างว่าไม่ไวใจหรือ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย มีการบอกให้แฟนใส่ถุงยางอนามัย แต่แฟนได้บอกปฏิเสธด้วยข้ออ้างที่ว่าไม่ไวใจกัน จึงส่งผลให้กรณีศึกษาทั้ง 2 ราย ยอมรับคำปฏิเสธในการไม่ใส่ถุงยางอนามัยของแฟน

(4) การไม่พกถุงยาง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ราย มีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน เพราะไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย พอถึงเวลา บรรยากาศพาไป และผู้ชายไม่มีการพกถุงยางอนามัยติดตัวไว้ ยิ่งเป็นสิ่งที่เพิ่มความประมาทในความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอชไอวีในเพศหญิง

(5) ความเชื่อมั่นในความรัก ที่คิดว่าแฟนรักตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย มีความเชื่อมั่นต่อแฟน ว่าแฟนมีความรักต่อตนเอง ถึงแม้ว่าจะเกิดการตั้งครรภ์ก็ไม่เป็นอะไร เพราะแฟนจะต้องรับผิดชอบถ้าหากเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น

(6) ทศนคติที่คิดว่า การติดเชื้อเอชไอวีติดกันยาก กลุ่มตัวอย่าง 2 ราย ที่มีความคิดที่ว่า คนที่เป็นโรคเอดส์มีน้อยมาก ทำให้โอกาสที่พวกเขาจะติดเชื้อเอชไอวี เป็นเรื่องที่ยากมาก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่เคยเห็นคนรู้จักที่ติดเชื้อเอชไอวี จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ไม่เกิดความกลัวต่อโรคเอดส์

(7) อิทธิพลของสื่อลามกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในยุคปัจจุบัน การเข้าถึงสื่อลามกสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้วัยรุ่นหญิงมีการบริโภคสื่อเหล่านี้ ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และขาดสติในการควบคุมตนเองต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย การดูหนังเอ็กซ์ ปลูกใจก่อนมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ราย มีการนัดเจอผู้ชายที่เพิ่งรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ถูกข่มขืน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย มีเพศสัมพันธ์จากการที่ฝ่ายชายดูหนังเอ็กซ์แล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันทั้ง ๆ ที่ ไม่ได้เป็นแฟนกัน

(8) การง้อใจอยากมีท้องเพื่อแย่งความรักจากภรรยาเดิมของเขา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย ไม่มีความกลัวต่อการตั้งครรภ์ และมีความคิดว่าถ้าหากเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น จะยังทำให้แฟนมาอยู่กับพวกเขา เพราะแฟนของพวกเขาเขามีแฟนอยู่แล้ว ความรู้สึกอิจฉา และอยากแย่งแฟนจึงเกิดขึ้น ทำให้รู้สึกอยากตั้งครรภ์

(9) การขายบริการทางเพศ และการเอาร่างกายเข้าแลก เพื่อให้ได้สารเสพติดมาเสพ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย มีการขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้เงินมาเสพยาเสพติด อีก 1 ราย ใช้วิธีการเอาตัวเข้าแลกกับแฟนเก่า เพื่อให้ได้สารเสพติดมาเสพ ซึ่งทั้ง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เป็นวิธีที่ง่าย จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศอย่างสูงอีกปัจจัยหนึ่ง

(10) การสลัดบ่อนอน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คน เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แบบสลัดบ่อนอน เพราะความรู้สึกสนุก จึงมีการพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนตนเอง และแฟนตนเอง บวกกับความอยากรองของทุกคนจะได้เกิดการสลัดบ่อนอนกันขึ้น

(11) การหาบ่อนอน และขายบริการทางเพศขณะไปเที่ยวตามสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน และหลังจากสถานบันเทิงปิด จะมีการหาบ่อนอนเพื่อไปมีเพศสัมพันธ์บ่อยครั้ง ถ้ามีการถูกใจกันก็อาจจะมีการคบกันต่อ แต่ถ้าไม่ถูกใจกันก็จะไม่ติดต่อกันอีก

(12) การใส่ถุงยางทำให้อารมณ์ทางเพศลดน้อยลง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย มีพฤติกรรมทางเพศแบบไม่ป้องกัน เพราะมีความรู้สึกทางเพศลดน้อยลง ทำให้ไม่เพลิดเพลิน รวมถึงเวลาสวมถุงยางอนามัยแล้วมีเพศสัมพันธ์ทำให้มีอาการฝืดๆ รู้สึกไม่ชอบต่อการใส่ถุงยางอนามัย จึงส่งผลให้ไม่ป้องกัน

(13) การถ่ายทอดประสบการณ์การเสพยาเสพติด และประสบการณ์ทางเพศในกลุ่มเพื่อน ทำให้เป็นเรื่องปกติ ในกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ราย มีการถ่ายทอดประสบการณ์การเสพยา

สารเสพติดที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูง เช่น เสพยาเข้าไปแล้วทำให้มีเพศสัมพันธ์สัมพันธ์ได้สนุกกว่าการเสพยาไอซ์ และประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลาย ๆ คน และการล่าแต้มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาเยอะเท่าไร รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนถึงการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนโดยไม่ป้องกัน เป็นสิ่งที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ราย เกิดมุมมองว่าเป็นเรื่องปกติกับการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันของกลุ่มวัยรุ่น

(14) ความคิดที่ว่าตรวจเลือดแล้วไม่เป็นอะไร และได้มีการคุมกำเนิด จึงไม่จำเป็นที่จะป้องกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย คิดว่าตนเองและแฟนมีการไปตรวจเลือดแล้ว ไม่พบเชื้อเอชไอวี ทำให้เกิดความมั่นใจว่ายังไงก็ไม่มีทางติดเชื้อเอชไอวี อย่างแน่นอน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย มีความคิดว่าได้มีการฉีดยาคุมกำเนิด และทำหมันแล้ว และไม่เคยเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องป้องกัน และไม่จำเป็นที่จะต้องบอกให้คู่รักสวมถุงยางอนามัย

เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 รายมาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี พบว่า 9 ราย เกิดจากปัจจัยการเสพยาเสพติดซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นความต้องการทางเพศมากเป็นอันดับหนึ่ง 6 ราย เกิดจากอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 5 รายเกิดจาก การถ่ายทอดประสบการณ์การเสพยาเสพติด และประสบการณ์ทางเพศในกลุ่มเพื่อน ทำให้ทั้ง 2 เรื่องเป็นเรื่องปกติ (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน การติดเชื้อมะเร็งที่เกี่ยวกับไวรัสของเยื่อหุ้มสมองไขว้ไขว้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน การติดเชื้อมะเร็งที่เกี่ยวกับไวรัสของเยื่อหุ้มสมองไขว้ไขว้	กรณีศึกษาที่															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
(1) การศึกษาเพศสัมพันธ์ต่อการกระตุ้นความต้องทางเพศ	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	9
(2) วัตถุประสงค์ของเพศสัมพันธ์ และมั่นใจว่าแฟนไม่ติดเชื้อมะเร็งที่เกี่ยวกับไวรัส						✓		✓		✓						4
(3) การยอมรับค่าปฏิบัติที่ไม่ได้ลงยาโดยซื้ออย่าง ไร่ไร่หรือ				✓								✓				2
(4) การไม่พกถุงยาง	✓		✓					✓								3
(5) ความเชื่อมั่นในความรัก ที่คิดว่าแฟนรักตนเอง					✓					✓			✓			3
(6)ทัศนคติที่คิดว่า การติดเชื้อมะเร็งที่เกี่ยวกับไวรัสติดกันยาก		✓								✓						2
(7) อิทธิพลของสื่อลามกที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			✓						✓				✓	✓	✓	6
(8) การงใจอยากมีท้องเพื่อแย่งคนรักจากภรรยาเดิมของเขา	✓														✓	2
(9) ขயบริการทางเพศ และการเอาร่างกายเข้า		✓		✓								✓				3
(10) การสลับคู่นอน		✓														1
(11) หาคู่นอน และขายบริการทางเพศขณะไปเที่ยวตามสถานบันเทิง		✓								✓				✓		3
(12) การได้ดูงานทำให้อารมณ์ทางเพศคล้อยลง		✓								✓	✓					3
(13) การถ่ายทอดทางเพศในกลุ่มเพื่อน ทำให้เป็นเรื่องปกติ	✓		✓							✓					✓	5
(14) ตรวจเลือดแล้วไม่เจ็บ จึงไม่จำเป็นที่จะป้องกัน	✓	✓	✓			✓										4

5.1.5 การลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี

กรณีศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญต่อการลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี ในเรื่องการสวมถุงยางอนามัย ซึ่งบางคนมีความคิดที่ว่าไว้ใจคู่นอน แฟนของตัวเอง แต่ถ้าคนที่ไม่น่าไว้ใจหรือเวลาที่ไปขายบริการทางเพศจะให้คู่นอนของตัวเองสวม บางคนจะมีการดูบุคลิกภาพของผู้ชายที่แต่งกายดูสะอาด มีการสืบประวัติโดยการสอบถามจากเพื่อน ๆ ว่าผู้ชายคนนี้ไว้ใจได้มากน้อยแค่ไหน ก่อนที่จะคบกัน บางคนที่มีการลดความเสี่ยงบ้างในบางครั้ง หลีกเลี่ยงการติดเชื้อ โดยการไม่มั่วคู่นอน มีการตรวจเลือด ตรวจร่างกายเพื่อความแน่ใจว่าตนเองและคู่นอนไม่ติดเชื้อ หลีกเลี่ยงการสัมผัสบาดแผล และการพกถุงยางอนามัยเพื่อเอามาให้คู่นอนเวลามีเพศสัมพันธ์

5.1.6 ผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และสังคม

การติดเชื้อเพศติดยาทำให้กลุ่มตัวอย่าง ได้รับผลกระทบต่อตัวเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม กล่าวคือ

ต่อตนเอง เศรษฐกิจจืดจางอะไรไม่ได้ มีอาการทางจิต เกิดความเครียดเกี่ยวกับเรื่องเงินในการเสพยาตลอดเวลา ร่างกายโทรม อารมณ์แปรปรวน การเรียนตกต่ำ ต้องหยุดเรียน ตั้งครรภ์ขณะไม่พร้อม ไม่มีปัญญาเลี้ยงลูก ถูกคนตราหน้าว่าเป็นชู้ยา

ต่อครอบครัว จากที่เคยทำกิจกรรมร่วมกัน ก็แยกย้ายกันไปคนละทิศทาง ครอบครัวอายุคนอื่นที่มีลูกติดยา คุยกันที่ไรทะเลาะกันทุกที โคนทวงเงิน ครอบครัวผิดหวัง คนในครอบครัวเกิดความเครียด คนที่มีลูกแล้วทำให้ลูกขาดความอบอุ่น

ต่อชุมชน และสังคม คนในชุมชนระแวง สังคมขำแยะ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชนรุ่นหลัง

5.1.7 สิ่งที่ยากบอกกับสังคม

กรณีศึกษาทุกคนรู้สึกผิดที่ตนต้องกลายเป็นผู้ติดเชื้อเพศติดยาจนกระทั่งพ่อ แม่ ต้องนำตัวส่งเข้าสถานบำบัด จึงต้องการบอกกับสาธารณะชนว่า

1. ครอบครัวควรดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ให้โอกาส และความเข้าใจ คอยให้คำปรึกษา
2. สังคม ให้การยอมรับคนติดยา ไม่ดุด่า ให้โอกาสทำงาน
3. ผู้ชายหยุดพฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนน้อยลง อยากให้ณรงค์การมีคู่อุปถัมภ์คนเดียว
4. ผู้หญิง พกถุงยางอนามัยได้ โดยไม่ถูกมองว่าสาส์อน เป็นผู้หญิงไม่ดี การให้เกียรติผู้หญิง การเรียนในขณะที่ตั้งครรภ์

5. ความรุนแรงในผู้หญิง การป้องกันตนเองไม่ไปกับคนแปลกหน้าง่าย ๆ ป้องกันไม่ให้ถูกข่มขืน ปัญหาในเรื่องที่ผู้ชายใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง ด้วยการคบตีเวลาโมโห และใช้ผู้หญิงเป็นที่ระบายอารมณ์ทางเพศ ก็ไม่อยากจะเกิดขึ้น

6. กฎหมาย การลงโทษผู้มีอิทธิพลในการกระทำความผิดต่าง ๆ การใช้เส้นสายในกระบวนการยุติธรรม ตำรวจกระทำความผิดเอง การจัดสถานที่ขายให้เป็นที่ที่เป็นทางสำหรับคนที่อยากจะเสพอยู่

7. รัฐบาล ลดปัญหายาเสพติดให้มีน้อยลง แก้ปัญหาจริงจัง

5.2 การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต แต่มีบางประเด็นที่แตกต่าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับสอดคล้องหรือแตกต่างอย่างไรดังต่อไปนี้

(1) **ความรู้และแหล่งข้อมูลเรื่องยาเสพติด** ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับความรู้เรื่องพิษภัยสารเสพติดจากโรงเรียน สื่อ ทางบ้าน และเพื่อน ได้รับความรู้เรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี จาก โรงเรียน สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โฆษณา ไปสเตอร์ที่แปะอยู่ในโรงพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน สอดคล้องกับงานวิจัยของนพพร ศรีผัด (2548) ได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าของเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเขตภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า แหล่งข้อมูลการรับรู้อันตรายเกี่ยวกับยาบ้า พบว่าเยาวชนหญิงได้ข้อมูลจากครู รองลงมาคือ บิดาและมารดาตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนุศิลป์ สุขเสริม (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ โดยแหล่งข้อมูลที่ได้รับมากที่สุด จากครู และรองลงมาได้รับจากโทรทัศน์ / วิทยุ

(2) **พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด** ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสพยา 3 ลักษณะคือ กลุ่มที่ใช้ชนิดเดียว กลุ่มที่ใช้ 2 ชนิด สลับกัน และกลุ่มที่ใช้มากกว่า 3 ชนิด ซึ่งสารเสพติดที่เสพ ได้แก่ ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ โคเคน ยานอนหลับ Xanax Five Five และอื่น ๆ สาเหตุที่เสพเพราะเห็นคนเสพเยอะจึงอยากลองตามกระแส รู้สึกอยากจะทำ อยากเข้าสังคมกับเพื่อนได้ ประชดแฟน เพื่อนชวน เพื่อนยืมเงินไปแล้วนำยามาใช้คืนแทนเงิน เสพครั้งแรกที่ต่างประเทศเพราะต้องการประชดทางบ้านให้มารับกลับบ้าน อยากหอม เคียดกับปัญหาทางบ้านและเรื่องแฟน สอดคล้องกับงานวิจัยของหลายคน ได้แก่ เจนแซน และคณะ (Janzen et al. 1993 : 185 อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2549 : 380 – 387) ซึ่งพบว่า สาเหตุสำคัญ ที่ทำให้วัยรุ่นติดยาและติดเหล้า คือ แรงกดดันจากเพื่อนร่วมวัย ร่วมกลุ่ม ความสุข ความพอใจ การอยากทดลอง ความเบื่อหน่าย เบื่อชีวิต เบื่องาน ขาดความบันเทิงใจ มีความภูมิใจในตนเองต่ำ ไม่สามารถเผชิญกับความเครียดในชีวิตประจำวันได้ หลบหนีปัญหา สภาพชีวิตจริง วัฒนธรรมกลุ่ม สังคม เพื่อนร่วมโรงเรียน

ในชุมชนที่มีคนติดยา การต่อต้านพ่อแม่ ครู โรงเรียน สังคม บุคลิกภาพต่อต้านสังคม มีแรงกระตุ้นรุนแรง มีการตอบสนองอย่างรุนแรง ไม่รู้จักรักษาสีทิวของตน มีความสามารถในการปรับตัวต่ำ ไม่มีผู้ต้องขังหญิงมีความสุขในการเรียน หนีโรงเรียนซ้ำซาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เคโซ ทิมธรรม (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่า สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่คือ อยากรู้ อยากลอง เพื่อความสนุกสนาน และมีแหล่งขายมั่วสุมใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา จิรชานนท์ (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกอบรมเด็กและบ้านปรางค์ ที่พบว่า สาเหตุสำคัญในการใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่ คือ อยากรู้ อยากรู้ มีเรื่องไม่สบายใจ และมีแหล่งขายมั่วสุมใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดและโอกาสในการใช้ยาเสพติดพบว่า เด็กและเยาวชนหญิงเห็นด้วยว่า ประสิทธิภาพในการสูบบุหรี่และดื่มสุราจะทำให้ตกเป็นเหยื่อของยาเสพติดได้ง่าย และคิดว่าตัวเองสามารถใช้ยาเสพติดครั้งแรกได้โดยไม่ติดยา ทำให้ตัวเองเป็นคนชอบลองสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ

(3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า หลังจากการเสพยาแล้ว จะมีความต้องการมากขึ้นกว่าปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ปิ่นเครือ และศุภาพิชน์ มิชันหมาก (2550) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้สารเสพติดต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคเหนือ พบว่า สิ่งทีกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการทางเพศ คือ หนึ่งปลุกใจ การเสพเครื่องดื่มมีนเมา/สารเสพติด การดูภาพโป๊

(4) อิทธิพลเพื่อน คู่รัก และสื่อที่ส่งผลต่อความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมทางเพศ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในกลุ่มเพื่อนจะมีการถ่ายทอดประสบการณ์แก่กันและกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเสพยา เพศสัมพันธ์ แฟน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกล้าในการเล่า หรือถ่ายทอดถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ไม่ได้ให้การยอมรับในสังคม ในกลุ่มเพื่อนจะมีการถ่ายทอดวิธีการเสพยา การสูบบุหรี่เข้าไป การทำอุปกรณ์ในการเสพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราภรณ์ ศรีเบญจกุล (2543) ได้ศึกษาปัจจัยของครอบครัวต่อการเสพยาบ้าในทัศนะของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี ที่พบว่า วัยรุ่นรู้จักยาบ้าครั้งแรกจากการพูดคุยกับเพื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชาญ จินาบุก (2550) ได้ศึกษากลุ่มเพื่อนกับกระบวนการแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางเพศ และกระบวนการในการแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเกิดปัญหาและการแก้ปัญหาทางเพศ ทั้งนี้เพราะช่องว่างความสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ เป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาทางเพศ และทำให้วัยรุ่นไม่นำปัญหาเรื่องเพศมาปรึกษากับผู้ใหญ่ นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนวัยรุ่นยังได้รับความรู้ไม่ถูกต้องจากกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล สุกันธา (2550) ได้ศึกษากระบวนการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อน:กรณีศึกษานักศึกษาชายระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่พบว่าปัจจุบันเพื่อนและสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และสอดคล้องกับ ศิริกาญจน์ ชัยประวัติ (2548) ซึ่งได้กล่าวว่า สื่อทุกประเภทมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่น ทั้งด้านบวกและด้านลบ เพราะการสื่อสารนั้นมีลักษณะเหมือน “คาบ 2 คม” มีทั้งด้านที่สร้างสรรค์ และด้านที่ทำลายในตัวของมันสื่อโดยตัวมันเองไม่ได้ดีหรือชั่ว แต่เป็นเครื่องมือที่ดีและเลวได้เงื่อนไขสภาพการณ์ของสังคม และตามอารมณ์ความรู้สึกรู้สึกของกลุ่มบุคคลที่เป็นเจ้าของเครื่องมือหรือผู้ใช้เครื่องมือ ถ้าที่ไรจรรยาบรรณเป็นผู้ใช้สื่อ (เครื่องมือ) ผลก็คือ สื่อนั้นย่อมเลวตาม

สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า เยาวชนหญิงมีการใช้งาน โปรแกรมแชทเพื่อนคุยในโปรแกรม Messenger msn, ใน Website Sanook และ Social Network HI5 โดยส่วนใหญ่ เป็นการคุยสารทุกข์ สุขดิบกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งบางคนมีการคุยจีบๆกับผู้ชายแบบสนุก ๆ เท่านั้น มีบางคนที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านข้อความ โดยคู่สนทนาที่คุยกันทาง MSN ชวน ไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย และมี 1 รายที่ใช้โปรแกรม CAMFROG แล้วชาวต่างชาติบอกให้โชว์หน้าอกแล้วจะให้เงิน อีก 1 รายที่มีการนัดพบจากการคุยกัน ใน HI5 แล้วถูกข่มขืน และมี 1 รายที่ฝ่ายชายเปิดกล้องแล้วโชว์อวัยวะเพศสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวรุช วุฒิสินธุ์ (2549) ที่ได้ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของวัยรุ่นในการใช้อินเทอร์เน็ตแบ่งเป็นสองลักษณะ คือความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศและความต้องการด้านอื่น ๆ ความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศได้แก่ ต้องการหาเพื่อนต่างเพศ ต้องการหากิ๊ก ต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ต้องการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนความต้องการด้านอื่น ๆ ได้แก่ ต้องการแก้ความเบื่อหน่าย ต้องการข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงานส่งอาจารย์ ต้องการการยอมรับจากคนรอบข้าง ต้องการไปเที่ยว และต้องการเงินไปใช้จ่าย เป็นต้น พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความเชื่อใจ และบางครั้งเกิดจากความตั้งใจของตัวเอง จากการศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นจะมีตั้งแต่ การถูกละเมิดทางเพศผ่านข้อความ การเข้าดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม การชักชวนให้ดูรูปภาพที่ไม่เหมาะสม การนัดเจอ การถูกลวนลาม และการขายบริการทางเพศ

(5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของเยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติด ผลการวิจัยครั้งนี้ เยาวชนหญิงที่เคยใช้สารเสพติดมีพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อการแพร่เชื้อการมีเพศสัมพันธ์ และแนวโน้มความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีอยู่สูง จัดได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการรับ-ถ่ายทอดเชื้อเอชไอวี เนื่องจากกรณีศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา เรื่องยุทธการณ์ และคณะ (2546) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวีในกลุ่มเยาวชนที่ใช้ยาเสพติดทั้งชนิดฉีดและกินหรือสูบ ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มผู้ใช้ยาบ้ายอมรับว่ายากระตุ้นความรู้สึกและความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าปกติ จนบางครั้งต้องออกไประบายกับแฟน แต่เมื่อใช้

ไปนาน ๆ ยามีผลกระตุ้นความรู้สึกทางเพศเพียงเล็กน้อย ไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ แต่ถ้าเผชิญอยู่กับแฟนและมีเพศสัมพันธ์กัน พบว่าการร่วมเพศใช้เวลานานกว่าปกติ อวัยวะเพศมีการแข็งตัวช้าหลังซ้ำ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย มีพฤติกรรมทางเพศแบบไม่ป้องกัน เพราะมีความรู้สึกทางเพศลดน้อยลง ทำให้ไม่เปล็ดเพลิน รวมถึงเวลาสวมถุงยางอนามัยแล้วมีเพศสัมพันธ์ทำให้มีอาการผึดๆ ถ้าแฟนใส่ถุงยางอนามัย ทำให้รู้สึกไม่ชอบต่อการใส่ถุงยางอนามัยของแฟน เลยส่งผลให้ไม่ป้องกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนัย วงศ์จักร และคณะ (2546) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมหลังจากได้รับการอบรมเพื่อลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นที่มารับการรักษาที่ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดและคลินิกชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อุปสรรคในการพกถุงยางอนามัย มีหลากหลายความคิดเห็น บางคนมีความรู้สึกธรรมดา ส่วนบางคนบอกว่ามีปัญหาในระยะแรก ปัญหาที่พบ คือ ใส่ถุงยางแล้วมีความรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ เสียความรู้สึก ไม่ใช่ถุงยางจะให้ความรู้สึกทางเพศดีกว่าการใช้ถุงยาง รู้สึกไม่ถึงใจ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ราย มีความเชื่อมั่นต่อผู้รักของตนเองว่าไม่ได้มีการยุ่งเกี่ยว หรือ ไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นนอกจากตนเอง จึงทำให้มีความมั่นใจว่าแฟนตนเองไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่มีเชื้อเอชไอวี จึงทำให้วัยรุ่นหญิงไม่ให้ความใส่ใจต่อการป้องกันโรค สอดคล้องกับ วุฒิพร อิงคदारวงศ์ และคณะ (2550) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงแต่ละชั้นปีใน โรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพหุคูณลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากที่สุด เมื่อพิจารณาการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 37.8

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย คิดว่าตนเองและแฟนมีการไปตรวจเลือดแล้ว ไม่พบเชื้อเอชไอวี ทำให้เกิดความมั่นใจว่าไม่ติดเชื้อเอชไอวี อย่างแน่นอน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย มีความคิดที่ได้มีการฉีดยาคุมกำเนิด และทำหมันแล้ว และไม่เคยเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องป้องกันและไม่จำเป็นที่จะต้องบอกให้ผู้รักสวมถุงยางอนามัย ไม่สอดคล้องกับ ไกรพล แท่งทอง (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่เฝ้าตามสถานบันเทิงยามค่ำคืนในเขตสระบุรี พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดไม่เคยเข้ารับการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เลย โดยเห็นว่าหากไม่มีอะไรผิดปกติก็ไม่จำเป็นต้องตรวจ อาจเป็นเพราะความแตกต่างของการเห็นความสำคัญในเรื่องของการตรวจร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย และการอภิปรายผล โดยการเปรียบเทียบกับงานวิจัยในอดีตดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเป็น 3 ส่วนดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) รัฐบาลควรกำหนดนโยบายการป้องกันมิให้วัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยมอบนโยบายนี้ให้กับทุกหน่วยงานเร่งรัดการณรงค์และให้ความรู้เรื่องการป้องกันการติดสารเสพติด และโรคเอดส์ ในทุกช่องทางให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนตามสถานศึกษาต่าง ๆ เนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีบทบาทในการดูแลบุตรหลาน ดังนั้นบิดามารดาควรจะมีความรู้ที่เพียงพอในการดูแล และอบรมบุตรหลานอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการให้ความรู้แก่เยาวชน ผู้หญิงเรื่องการป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืนกระทำชำเราทางสื่อต่าง ๆ และตามสถานศึกษา

(2) รัฐบาลควรมอบนโยบายให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการควบคุมและปราบปรามสื่อลามกอนาจารอย่างจริงจัง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้ง่าย

(3) รัฐบาลควรมีมาตรการเด็ดขาดด้านกฎหมายในการจัดการกับข้าราชการที่คอร์รัปชัน หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือสิ่งผิดกฎหมายทุกชนิด ไม่ว่าจะสื่อลามกอนาจาร เพื่อให้ปัญหาสังคมที่จะเกิดต่อเยาวชนลดน้อยลง

(4) รัฐบาลควรมีนโยบายจัดตั้งสถานบำบัดฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติดให้ครบทุกจังหวัด เพื่อกระจายผู้ติดสารเสพติดมิให้มารวมอยู่ที่เดียวกันมากเกินไปเพื่อป้องกันการถ่ายทอดลักษณะนิสัยที่ไม่ดีระหว่างผู้เข้ารับการบำบัด และการสร้างเครือข่ายของผู้ติดยา

(5) รัฐบาลควรมีนโยบายให้สถานบำบัดยาเสพติดของรัฐนำมามาตรการในการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction) มาใช้สำหรับผู้เข้ารับการบำบัดที่ยังไม่พร้อมที่จะเลิก

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

(1) ภาครัฐบาลควรให้การช่วยเหลือผู้เคยเสพยาเสพติด โดยการจัดหางานหลังเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อเป็นการรองรับผู้เข้ารับการบำบัดที่ไม่สามารถหางานทำได้ และเป็นการให้โอกาสทางสังคมแก่ผู้ที่เคยติดยาเสพติด เพื่อไม่หันกลับไปพึ่งสารเสพติดอีก

(2) ภาครัฐควรให้การสนับสนุนภาคเอกชนในการจัดตั้งหน่วยงานให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิง และเยาวชนที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา การขายบริการทางเพศ การติดสารเสพติดและการตั้งครกไม้พืดประสังค์

(3) หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานหรือรับผิดชอบในด้านการบำบัดยาเสพติดหรือที่ดูแลเกี่ยวกับสตรี เด็กและเยาวชนควรมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาของกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ สามารถปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหาคได้

(4) หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงาน หรือรับผิดชอบในการรณรงค์การป้องกันเอดส์ การป้องกันตนเองจากสารเสพติด การให้ความรู้เรื่องสารเสพติด และการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ควรร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้สื่อในการรณรงค์เข้าถึงประชาชน ได้อย่างทั่วถึง

(5) หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงาน หรือรับผิดชอบในด้านการศึกษาแก่เยาวชน ควรจัดโครงการให้ความรู้เรื่องความรู้เรื่องสารเสพติด และการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ปกครองที่ไม่มีความรู้อย่างแท้จริง ได้รับความรู้ และทัศนคติการณอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากสถานการณ์ยาเสพติด และโรคเอดส์ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อาจจะใช้รูปแบบการประชุมกลุ่มผู้ปกครอง

(6) หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงาน หรือรับผิดชอบในเรื่องของยาเสพติดควรมีการจัดอบรมให้แก่บุคลากรให้มีความรู้เรื่องการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction) อย่างถูกต้องเพื่อเป็นประโยชน์ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้ารับการบำบัด

(7) หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงาน หรือทำงานในชุมชน ควรมีการให้ความรู้เรื่องสารเสพติด ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่คนในชุมชน เพื่อเป็นหูเป็นตาดูแลกันเองในชุมชนและคอยแจ้งข่าวข้าราชการคอร์ปชั่นแก่ภาครัฐ

(8) สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนควรมีการสอนเรื่องเกี่ยวกับ คู่รัก และเพื่อน และจงใจให้เยาวชนหันมามุ่งเน้นเรื่องการเรียนรู้ อาจจะมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในการป้องกันปัญหา

(9) ครอบครั้วควรดูแลบุตรหลาน และสอนเรื่องเพศศึกษา สารเสพติด การใช้สื่อให้เหมาะสม การเลือกคบเพื่อนแก่บุตรหลาน และควรให้กำลังใจ ให้การยอมรับ และให้โอกาสแก่ผู้ติดสารเสพติด เพื่อให้พวกเขามีกำลังใจในการกลับสู่สังคม

(10) ผู้ผลิตสื่อต่างๆ ทั้งของภาครัฐ และเอกชนควรมีส่วนร่วมและสนับสนุนมาตรการของภาครัฐในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การรณรงค์การพกถุงยางอนามัย การระวังภัยจากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา แก่ประชาชน

(1) ชุมชนควรจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีในชุมชน โดยการใช้วัดเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาจริยธรรม คุณธรรม ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งอบายมุข

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเป้าหมายผู้เคยใช้สารเสพติดกลุ่มเยาวชนชายและเยาวชนหญิง เพื่อให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

(2) ควรศึกษากลุ่มเป้าหมายให้เพิ่มขึ้นตามบริบทของแต่ละจังหวัด

(3) ควรศึกษาเฉพาะเจาะจงกลุ่มเสพสารเสพติดแต่ละประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

